

berøre enkelte af de Grundfætninger, der ere nedlagte i Hærens Ordning, om de end tildeels allerede ere omtalte af de foregaaende Talere. Jovst maa jeg dog nævne, at jeg tror, at det er en nødvendig Foranstaltning, at Militærarbejderne ikke indfalbes, dersom ikke Hæren skal i finansiel Henseende stige op over Hovedet. Medens dette ikke berører Grundfætningerne i Hærløven, kan det derimod ikke nægtes, at dette gjælder om den foreslaaede Forandring af Brigadefredsene eller Udskrivningsfredsene, hvorved det overflødige Personale af den første Udskrivningsfreds fordeles over hele Landet. Om det er rigtig eller ikke, skal jeg ikke nu indlade mig paa at undersøge. Det er maasse nødvendigt, der maa raades Bod paa de Mangler, der indtræde ved de høist ulige Tal, der udskrives i de forskellige Kredse; men det er i alt Fald et Punkt, hvorved et i Hærens Ordning nedlagt Princip berøres. Inddelingen i Regimentet kan maasse have en meget vigtig taktisk Betydning, men er egentlig ikke af nogen sær Betydning for Lovforslaget og vil heller ikke faae nogen finansiel Betydning, dersom man, som vi allerede have hørt antyde af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds (Anfører), skulde kunne have Brigadeforandringen navnlig i Fredstid. Men et Spørgsmaal, som jeg ikke har hørt nogen af de foregaaende Talere omtale, og som for mig er overordentlig vigtigt, er Uddannelsen af Officerer. Vi se jo, hvor vanskeligt det har været i de sidste 5 Aar at skaffe Hæren de værnepligtige Befalings- og Underbefalingsmænd, som Hærløven forudsatte, at det Antal, der er nødvendigt for Hæren, ingenlunde er kommet tilstede, og at det er nødvendigt at foretage en Forandring. Efter den nuværende Hærløve har Uddannelsen et, om jeg saa maa sige, noget mere demokratisk Præg end efter det foreliggende Forslag, idet man efter den nuværende Hærløve kan tage det unge Mandstab rundt omkring i Landet, saa at sige uden anden Jordannelse end den, der læres i de almindelige Almueskoler, og saa føre det Trin for Trin frem til de forskellige Led af Hæren, saa at altsaa den Almuesmand, der kom ind som Rekrut, gif allerede med Mareskalkstaven i sin Lomme. Her er der altsaa sket en Forandring, som maasse er nødvendig, men som man ikke kan undlade at lægge Mærke til, og det er, at de 2 yngste Klasser af Officerskolen ere gaaede bort, idet den yngste er spredt ud til Afdelingerne, og den næstnyngste ganske er forsvunden, saa at de unge Mennesker nu selv udenfor Hæren maa forskaffe sig den Uddannelse, der tidligere blev givet dem i den næstnyngste Klasse. Det er Skade, at man ikke har haft dette Forslag foreliggende, da Hærløven blev behandlet; thi man havde da maasse undgaaet at give Frederiksberg Slot til Officerskole for Hæren. Nu maa der sandsynligvis ske en Forandring i denne Henseende, men jeg

haaber, at man dog skal finde Anvendelse for de Rum, som de yngste Klasser tidligere have indtaget. Jeg har her kun berørt nogle enkelte Punkter i Hærløven, idet jeg i det Hete betragter de fleste Spørgsmaal som faaandne, der kunne være Gjenstand for Udvalgsbehandling og senere komme til Debat ved Sagens anden Behandling. Enkeltbæder vedkommende Flaadeløven skal jeg ikke paa dette Standpunkt omtale — dertil vil der blive Leilighed senere — men jeg skal kun bemærke, at efter min Formening er det, i Forhold til Lovforslagets Omfang, mere indgribende og væsentlige Forandringer, der ere bragte i Forslag der, end der er ved Hærløven; men det kommer vi som sagt til senere. Det, som jeg har ønsket at anstille en Undersøgelse om, er den finansielle Virkning, som Vedtagelsen af de nu forelagte Lovforslag vil have, og for at kunne se dette maa man kaste Blikket tilbage paa, hvad vort Forvarselsvæsen i det Hele taget har kostet, siden Løven af 6te Juli 1867 emanerede; dette kan have sin Betydning for det foreliggende Lovforslag, men det kan ogsaa i og for sig have sin Betydning uanset dette Forslag. Det er anført i den Beregning, der er stillet op i Motiverne til Hærløvsforslaget, at Udgiften efter de nu bestaaende Love kan anslås til 4,018,392 Rd., hvorimod den efter Lovforslaget, dersom det udgik som Lov, saaledes som det er forelagt, vilde blive 4,238,479 Rd., hvilket altsaa er en Udgiftsforøgelse af 220,087 Rd. Det har nu været mit Ønske at undersøge, om man ved at gaa en anden Vej end den, ad hvilken den haitarede Regjering er kommen til disse Tal, kunde komme til et Resultat, og om man da fik de samme eller andre Tal ud. Jeg skal da bemærke, at efter de fem Statsregnskaber, som foreligger, siden Løven af 1867 udkom, for Finanssaarene 1867—1868 til 1871—1872 inklusive, har den ordinære Udgift til Hæren været samlet 20,411,950 Rd., eller i Gjennemsnit 4,082,390 Rd. om Aaret; det er aldeles autentiske Tal, som man ikke har kunnet faae, før det sidste Statsregnskab forelaa. De extraordinære Bevilgninger for de samme 5 Aar have udgjort 4,230,015 Rd. eller i Gjennemsnit 846,000 Rd. om Aaret. Den samlede Udgift til Hæren har saaledes i de sidste forløbne 5 Aar, for hvilke Regnskab foreligger, i Gjennemsnit udgjort 4,928,393 Rd., altsaa ikke meget langt fra 5 Millioner Rigsdaler. Men den Beregning, som er stillet op i Regjeringens Motiver til det foreliggende Lovforslag, omfatter ikke alle de ordinære Udgifter til Hæren, den omfatter af Finanslovsforslagets Poster kun Posterne B til O inklusive og medtager altsaa ikke Posterne A, P, Q, og R. Ville vi fradrage Udgiften paa disse 4 Poster i de sidste 4 Aar, komme vi til en Gjennemsnitsudgift af 4,065,029 Rd.; men dette Tal kan man ikke ganske sammenligne med det, som er